

3) Til *socialministeren* af:

Tastesen (S):

»Er ministeren enig i, at kommunerne bør se velvilligt på mulighederne for at yde supplerende kontanthjælp til ægtepar, der har en væsentlig mindre indkomst end et folkepensionistægtepar?«

Skriftlig begrundelse

Mange ægtepar har en mindre indkomst at leve af end den årsindkomst, som et folkepensionistægtepar har.

Det gælder f.eks. ægtepar, hvor manden er på efterløn og er kommet ned på 70 pct. satsen, samtidig med at den jævndrende hustru er uden tilknytning til arbejdsmarkedet.

Disse personer bør efter spørgerens opfattelse kunne opnå supplerende kontanthjælp op til niveauet for et folkepensionistægtepar.

På den baggrund, og da kommunerne øjensynlig anlægger vidt forskellige fortolkninger på problemet, ønskes ministerens kommentar til sagen samt oplyst, hvorvidt ministeren er villig til, eventuelt i form af en cirkulæreskrivelse, at indskærpe over for kommunerne at behandle sager af denne karakter velvilligt.

Tastesen (S):

Det er en almindelig antagelse, at folkepensionistægtepar, der kun har folkepensionen at leve af, bestemt ikke har for høj en indkomst.

Dette spørgsmål drejer sig om en stor gruppe mennesker, som har en endnu værre social situation. Jeg har nævnt et eksempel med efterlønssatsens 70 pct.s sats og den situation, hvor ægtefællen ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet.

Mit spørgsmål til ministeren lyder derfor, om ministeren er indstillet på at indskærpe over for kommunerne, der synes at have en forskellig praksis på dette område med hensyn til supplerende kontanthjælp, at der er et behov for at komme de familier, som er i denne sociale situation, til hjælp.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Hr. Tastesen nævner jo i den skriftlige begrundelse for spørgsmålet, at der kunne være et behov for at yde supplerende kontanthjælp til et ægtepar, hvor manden får

efterløn med 70 pct. af det højeste beløb, og hvor konen ikke har nogen indtægt.

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Tastesen, uden at jeg skal tage stilling til den økonomiske situation, som de pågældende lever i, at der ikke er mulighed for at give supplerende kontanthjælp. Ifølge bistandslovens § 38 er det en grundlæggende betingelse for at få kontanthjælp, at man ikke har udtømt sine arbejdsmuligheder, at man med andre ord står til rådighed for arbejdsmarkedet, og det gør en efterlønsmodtager naturligvis ikke. En efterlønsmodtager har frivilligt trukket sig tilbage fra arbejdsmarkedet, og derfor foreligger der heller ikke i bistandslovens forstand det, man kan kalde en social begivenhed.

Der er altså ikke efter lovreglerne nogen mulighed for at udbetale supplerende kontanthjælp, og så siger det sig selv, at jeg ikke kan indskærpe over for kommunerne, at de skal gøre det.

I øvrigt må jeg sige, at det ikke er socialministeriets fornemmelse, at der er tvivl i kommunerne om denne fortolkning eller dette problem, men hvis hr. Tastesen ønsker på et senere tidspunkt at få uddybet noget af dette eller gå nærmere ind i problemstillingen, skal han naturligvis være velkommen.

Tastesen (S):

Forskellen på, om det er en social begivenhed eller en social situation, er et udtryk, der kan henvises til i forbindelse med bistandsloven. Men jeg mener, at dette her er på grænsen af en social begivenhed og en social situation, når reallønssaldet set i forhold til de forudsætninger, man i sin tid gik på efterløn ud fra, er faldet ganske væsentligt ved, at værdien af den indtægt, man har, er helt anderledes end det, man kunne forudse, da man valgte at gå på efterløn, i disse tilfælde med 70 pct. for mere end 4½ år siden. Dermed kommer disse grupper i en meget forværret social situation ud fra forudsætninger, som de ikke helt har kunnet forudse. Der er også sket ændringer i pensionslovgivningen, som kan forværre situationen. Jeg mener, at der her bliver en restgruppe, som man bliver nødt til at beskæftige sig med, og jeg ved også, at kommuner i nogle tilfælde yder hjælp til mennesker, der er i meget stor trang.